



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 631

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 iulie 2018

SUMAR

| <u>Nr.</u> | <u>Pagina</u> |
|---|---------------|
| DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE | |
| Decizia nr. 113 din 13 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 5 alin. (1) și (3), art. 6—art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său | 2–8 |
| ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI | |
| 75. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor | 9–12 |
| 76. — Ordonanță de urgență privind aprobarea Programului de investiții în domeniul culturii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative | 13–16 |

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 113**

din 13 martie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 5 alin. (1) și (3), art. 6—art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său

| | |
|-------------------------|----------------------|
| Valer Dorneanu | — președinte |
| Marian Enache | — judecător |
| Petre Lăzăroiu | — judecător |
| Mircea Ștefan Minea | — judecător |
| Daniel Marius Morar | — judecător |
| Mona-Maria Pivniceru | — judecător |
| Livia Doina Stanciu | — judecător |
| Simona-Maya Teodoroiu | — judecător |
| Varga Attila | — judecător |
| Cristina Cătălina Turcu | — magistrat-asistent |

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. din București în Dosarul nr. 1.851/252/2016 al Judecătoriei Lugoj și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.795 D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 2.819 D/2016, nr. 2.820 D/2016, nr. 2.898 D/2016, nr. 2.918 D/2016, nr. 2.924 D/2016, nr. 2.934 D/2016, nr. 2.935 D/2016, nr. 2.978 D/2016, nr. 2.987 D/2016, nr. 2.994 D/2016, nr. 3.023 D/2016, nr. 3.026 D/2016, nr. 3.086 D/2016, nr. 3.088 D/2016, nr. 3.101 D/2016, nr. 3.149 D/2016, nr. 3.179 D/2016, nr. 3.220 D/2016, nr. 3.227 D/2016 și nr. 3.581 D/2016, având ca obiect excepții de neconstituționalitate parțial identice, ridicate de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în dosarele nr. 8.145/1.748/2016 și nr. 10.359/1.748/2016 ale Judecătoriei Cornetu, de Societatea Bancpost — S.A. din București în Dosarul nr. 14.934/4/2016 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. din București și Societatea ERB New Europe Funding II BV din Amsterdam, Olanda, în Dosarul nr. 13.669/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea ERB New Europe Funding II BV din Amsterdam, Olanda, în Dosarul nr. 11.956/318/2016 al Judecătoriei Târgu Jiu — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. și Societatea ERB New Europe Funding II BV din Amsterdam, Olanda, în Dosarul nr. 16.580/4/2016 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. din București în Dosarul nr. 26.838/299/2016 al Judecătoriei Sectorului 1 București, de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. din București în Dosarul nr. 12.674/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. din București în Dosarul nr. 14.143/4/2016 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam în Dosarul nr. 22.330/4/2016 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția

civilă, de Societatea ERB New Europe Funding II BV din Amsterdam, Olanda, în Dosarul nr. 1.759/330/2016 al Judecătoriei Urziceni, de Societatea Bancpost — S.A. din București în Dosarul nr. 18.831/212/2016 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN SA din București în Dosarul nr. 28.107/299/2016 al Judecătoriei Sectorului 1 București, de Societatea Marfin Bank (România) — S.A. din București în Dosarul nr. 12.680/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă, de societățile Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București și Credit Europe Bank (România) — S.A. din București, ambele prin mandatar Societatea Colectare Recuperare Creanțe CRC — S.R.L. din București, în Dosarul nr. 7.054/288/2016 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam, Olanda, în Dosarul nr. 3.603/333/2016 al Judecătoriei Vaslui, de Societatea Kredyt Inkaso Portofolio Investments (Luxemburg) — S.A. din Luxemburg în Dosarul nr. 17.000/211/2016 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam, Olanda, în Dosarul nr. 18.130/302/2016 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. din București în Dosarul nr. 21.475/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București și Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam, Olanda, în Dosarul nr. 4.531/333/2016 al Judecătoriei Vaslui.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.795 D/2016, nr. 2.819 D/2016, nr. 2.820 D/2016, nr. 2.898 D/2016, nr. 2.918 D/2016, nr. 2.924 D/2016, nr. 2.934 D/2016, nr. 2.935 D/2016, nr. 2.978 D/2016, nr. 2.987 D/2016, nr. 2.994 D/2016, nr. 3.023 D/2016, nr. 3.026 D/2016, nr. 3.086 D/2016, nr. 3.088 D/2016, nr. 3.101 D/2016, nr. 3.149 D/2016, nr. 3.179 D/2016, nr. 3.220 D/2016, nr. 3.227 D/2016 și nr. 3.581 D/2016 au obiect parțial identic, pune în discuție, din oficiu, conexarea cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.819 D/2016, nr. 2.820 D/2016, nr. 2.898 D/2016, nr. 2.918 D/2016, nr. 2.924 D/2016, nr. 2.934 D/2016, nr. 2.935 D/2016, nr. 2.978 D/2016, nr. 2.987 D/2016, nr. 2.994 D/2016, nr. 3.023 D/2016, nr. 3.026 D/2016, nr. 3.086 D/2016, nr. 3.088 D/2016, nr. 3.101 D/2016, nr. 3.149 D/2016, nr. 3.179 D/2016, nr. 3.220 D/2016, nr. 3.227 D/2016 și nr. 3.581 D/2016 la Dosarul nr. 2.795 D/2016, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

neconstituționalitate, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Sentința civilă nr. 2.525 din 23 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.851/252/2016, **Judecătoria Lugoj a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.795 D/2016.

10. Prin încheierile din 11 octombrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 8.145/1.748/2016 și nr. 10.359/1.748/2016, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 2.819 D/2016 și nr. 2.820 D/2016.

11. Prin Încheierea din 28 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.934/4/2016 **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.898 D/2016.

12. Prin Încheierea din 14 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 13.669/301/2016 **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.918 D/2016.

13. Prin Încheierea din 3 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 11.956/318/2016 **Judecătoria Târgu Jiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.924 D/2016.

14. Prin Încheierea din 19 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 16.580/4/2016 **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.934 D/2016.

15. Prin Încheierea din 8 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 26.838/299/2016, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.935 D/2016.

16. Prin Încheierea din 12 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 12.674/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4, art. 6, art. 7 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.978 D/2016.

17. Prin Încheierea din 7 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.143/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.987 D/2016.

18. Prin Încheierea din 18 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 22.330/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.994 D/2016.

19. Prin Încheierea din 8 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.759/330/2016, **Judecătoria Urziceni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.023 D/2016.

20. Prin Încheierea din 10 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 18.831/212/2016, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 și art. 8 alin. (1) și (5) din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.026 D/2016.

21. Prin Încheierea din 3 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 28.107/299/2016, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.086 D/2016.

22. Prin Încheierea din 16 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 12.680/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.088 D/2016.

23. Prin Încheierea nr. 5.146 din 1 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.054/288/2016, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.101 D/2016.

24. Prin Încheierea din 21 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.603/333/2016, **Judecătoria Vaslui a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 5 alin. (2), art. 7, art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.149 D/2016.

25. Prin Încheierea din 18 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 17.000/211/2016, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.179 D/2016.

26. Prin Încheierea din 24 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 18.130/302/2016, **Judecătoria Sectorului 5**

București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.220 D/2016.

27. Prin Încheierea din 21 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 21.475/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 1 alin. (1)—(3), art. 2, art. 3, art. 4, art. 6 alin. (3) și (4), art. 8 alin. (2)—(5), art. 9, art. 10, art. 11 și art. 12” din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.227 D/2016.

28. Prin Încheierea din 19 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.531/333/2016, **Judecătoria Vaslui a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.581 D/2016.

29. Excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. din București, Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București, Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam, Olanda, Societatea Bancpost — S.A. din București, Societatea ERB New Europe Funding II BV din Amsterdam, Olanda, Societatea Marfin Bank (România) — S.A. din București, Societatea Kredyt Inkaso Portofolio Investments (Luxemburg) — S.A. din Luxemburg și de Societatea Colectare Recuperare Creanțe CRC — S.R.L. din București, în calitate de mandatar al societăților Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București și Credit Europe Bank (România) — S.A. din București, în cauze având ca obiect acțiuni întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 77/2016.

30. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată, în esență, că Legea nr. 77/2016 contravine dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție, prin consacarea dreptului „discreționar” al debitorilor de a da în plată imobilul ipotecat în favoarea creditorului, în acest mod fiind încurajată „intenția frauduloasă de a nu plăti o datorie angajată în condiții de libertate contractuală, pe o durată îndelungată de timp”.

31. Referitor la încălcarea art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, se susține că prevederile art. 3, art. 4, art. 6—8 din Legea nr. 77/2016 încalcă principiul constituțional al statului de drept, respectiv securitatea juridică, deoarece modificarea/reșezarea riscurilor asumate prin contract sau chiar modificarea prețului agreeat de părți nu poate avea loc printr-o ingerință a legiuitorului în contract. Art. 3 și art. 4 din Legea nr. 77/2016 nu corespund exigențelor constituționale de securitate juridică, prin aceea că stabilesc un domeniu de reglementare amplu și neclar al procedurii speciale privind darea în plată. Totodată, art. 7 din Legea nr. 77/2016 încalcă exigențele privind siguranța circuitului civil, claritatea și previzibilitatea legii. Astfel, nu este definită noțiunea de „locuință”, nu este stabilit în sarcina cărei persoane vor fi puse cheltuielile de executare silită, nu este stabilit domeniul de aplicare în ce privește utilizarea noțiunii „contract de credit”. Legea este imprevizibilă, deoarece instituie o derogare de la prevederile Codului civil, fără a preciza care sunt dispozițiile legale de la care se derogă, de asemenea nu este precizat modul în care prevederile sale se vor corobora cu dispozițiile din alte acte normative și nu se face nicio precizare cu privire la regimul aplicabil contractelor încheiate sub imperiul Codului civil din 1864. Totodată, în expunerea de motive a legii se precizează că scopul acesteia este protejarea debitorilor aflați într-o stare

de dificultate financiară, aspect ce nu se regăsește în dispozițiile cuprinse în lege.

32. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. 11 și 20 din Constituție, se consideră că legea criticată nu respectă principiul securității juridice și cerințele de calitate a legii, astfel cum acestea au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

33. Referitor la critica privind încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, se arată că, prin dispozițiile art. 11 din Legea nr. 77/2016, se modifică raporturile juridice anterioare intrării în vigoare a legii. Astfel, legea criticată reglementează un mecanism de intervenție forțată, exterioară, care modifică raporturi contractuale preexistente, prin schimbarea obiectului obligației și a regimului juridic contractual, fiind aplicabilă contractelor de credit încheiate anterior intrării sale în vigoare, precum și executărilor silită demarate anterior acestui moment, indiferent de stadiul lor.

34. Se mai susține că prevederile art. 3, art. 6 și art. 8 din legea criticată contravin art. 16 alin. (1) din Constituție. În acest sens, se arată că „în urma stingerii creanței ca urmare a dării în plată, prin această procedură, creditorul ipotecar diligent, care și-a constituit o garanție, dobândește o situație juridică inferioară altor creditori (creditorii chirografari), care, deși nu au o garanție, pot urmări bunuri mobile și imobile prezente și viitoare ale debitorilor, până la satisfacerea întregii creanțe”. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, pentru un tratament echitabil al creditorilor, este necesar ca urmărirea bunurilor debitorilor să fie realizată în mod coordonat, în cadrul procedurii concursuale a insolvenței, în reglementarea Legii nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice. Totodată, creditorul este pus într-o poziție de inferioritate, câtă vreme transferul dreptului de proprietate nu este condiționat de acordul său.

35. Pe de altă parte, art. 4 și art. 7 din Legea nr. 77/2016 nu asigură garanțiile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) și art. 24, deoarece stabilesc termene procedurale scurte și instituie o procedură de urgență în soluționarea contestațiilor, fără a fi asigurate și garanțiile procesuale necesare derulării unui proces echitabil, deși de la data notificării și pe tot parcursul procesului operează suspendarea plăților și a procedurilor judiciare și extrajudiciare.

36. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție, autorii arată că actul normativ criticat restrânge dreptul de proprietate și libertatea contractuală a creditorilor, fără să existe niciuna dintre justificările cuprinse în art. 53 din Constituție. Se arată, în acest sens, că statul are rolul de a garanta că legea părților va avea aceleași efecte pentru viitor ca și actele emise de legiuitor, iar acesta nu poate transforma norme contractuale în norme legislative, nu poate schimba natura juridică a unor contracte aflate deja în executare și nu poate crea un conflict de drepturi, respectiv între dreptul de proprietate și libertatea economică a creditorilor, pe de o parte, și dreptul de protecție specială a consumatorilor, pe de altă parte.

37. Se apreciază că art. 8 din legea criticată, în special alin. (5), încalcă principiul securității raporturilor juridice, al legalității și al statului de drept, precum și dreptul de proprietate, deoarece consacră posibilitatea debitorilor de a obține concursul justiției, pentru refuzul de a-și executa obligațiile asumate contractual prin liber consimțământ, și de a le fi iertată datoria, în detrimentul și prin prejudicierea creditorilor.

38. Referitor la dreptul de proprietate privată al creditorului, se mai arată că dispozițiile legale prin care se prevede recuperarea creanței numai în limita valorii imobilului adus în garanție și supus transferului forțat de proprietate echivalează

cu o expropriere, fără a exista o cauză de utilitate publică, expropriere care nu este compensată de o dreaptă și prealabilă despăgubire. Creditorul este obligat prin lege să suporte plata creanței cu un bun de o valoare inferioară și să își vadă creanța redusă la valoarea respectivului bun sau să suporte stingerea creanței în contul prețului obținut la adjudecarea bunului, în cadrul executării silite. Legea împiedică executarea integrală a creanței, atunci când există alte bunuri în patrimoniul debitorului, ceea ce reprezintă o atingere adusă dreptului de proprietate. Când obiectul dreptului de creanță este înlocuit, altfel decât prin voința creditorului, are loc o ingerință în dreptul de proprietate, în sensul primei teze a paragrafului 1 din articolul 1 al Primului Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Mai mult, atunci când dreptul de creanță poartă asupra unei valori inferioare celei inițiale, are loc o expropriere, în sensul tezei a doua din paragraful 1 anterior evocat.

39. Referitor la critica privind încălcarea art. 45 din Constituție, autorii apreciază că Legea nr. 77/2016 încalcă libertatea economică a creditorilor, astfel cum aceasta este protejată prin dispozițiile care trebuie interpretate corelat cu cele ale art. 135 din Legea fundamentală. Prin instituirea unei obligații în sarcina creditorilor, de a se conforma dreptului debitorilor, exercitat în baza legii, în mod unilateral, de a schimba prețul unui contract deja executat sau în curs de executare, statul aduce ingerințe nejustificate libertății creditorilor la activitate economică și liberă inițiativă. Se mai arată că actul normativ criticat contravine dispozițiilor art. 135 din Constituție, prin consacrarea dreptului discreționar al debitorului de a modifica întinderea obligațiilor asumate prin contracte deja executate, încălcând în acest mod „dreptul de proprietate, dreptul la profit și la menținerea *status quo-ului* contractual”, precum și „dreptul creditorilor garantați la diferență”, prin crearea unei situații juridice inferioare pentru creditorul ipotecar diligent, care și-a constituit o garanție, față de creditorii chirografari.

40. Se mai susține că art. 3 și art. 4 din legea criticată încalcă dispozițiile art. 53 alin. (2) din Constituție, întrucât Legea nr. 77/2016 nu are un scop legitim și nu păstrează un raport legitim de proporționalitate între realitatea socială și măsura propusă, care nu este nici rezonabilă, nici echitabilă, deoarece restrânge dreptul de proprietate al instituțiilor bancare și nebankare creditoare.

41. Se arată că Legea nr. 77/2016 încalcă dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, deoarece a fost adoptată cu procedura aplicabilă legilor ordinare, dar Codul civil de la care aceasta derogă este lege organică. Sunt invocate, în acest sens, considerentele cuprinse în Decizia Curții Constituționale nr. 442 din 10 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 15 iulie 2015.

42. În final, referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 148 din Constituție, este invocat caracterul contrar al legii, cu referire la Directiva 2014/17/UE și, în special, art. 43 alin. (1) al acesteia. Se mai arată că legea criticată este contrară Directivei 2014/17/UE, aceasta din urmă reglementând într-un mod proporțional, adecvat și cu respectarea exigențelor principiului neretroactivității, posibilitatea stingerii obligațiilor rezultate din contractele de credit, prin darea în plată a bunului imobil.

43. **Judecătoria Lugoj**, în Dosarul nr. 2.795D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

44. **Judecătoria Cornetu**, în dosarele nr. 2.819D/2016 și nr. 2.820D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

45. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.898 D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

46. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.918D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

47. **Judecătoria Târgu Jiu — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.924D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

48. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.934D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

49. **Judecătoria Sectorului 1 București**, în Dosarul nr. 2.935D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

50. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.978 D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

51. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.987 D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

52. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.994 D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

53. **Judecătoria Urziceni**, în Dosarul nr. 3.023 D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

54. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.026 D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

55. **Judecătoria Sectorului 1 București**, în Dosarul nr. 3.086 D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

56. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.088 D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

57. **Judecătoria Râmnicu Vâlcea**, în Dosarul nr. 3.101 D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

58. **Judecătoria Vaslui**, în Dosarul nr. 3.149 D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

59. **Judecătoria Cluj-Napoca**, în Dosarul nr. 3.179 D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

60. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă**, în Dosarul nr. 3.220 D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

61. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.227 D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

62. **Judecătoria Vaslui**, în Dosarul nr. 3.581 D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

63. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

64. **Guvernul** a transmis punctul sau de vedere în dosarele nr. 3.026 D/2016 și nr. 3.581 D/2016, în sensul respingerii criticilor de neconstituționalitate ca neîntemeiate sau inadmisibile, în acord cu jurisprudența instanței constituționale, și anume Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016.

65. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

66. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

67. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din concluziile autorilor, îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 5 alin. (1) și (3), art. 6, art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și Legea nr. 77/2016, în ansamblul său.

68. **În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate**, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept și alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției și a legilor, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 privind tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. m) privind reglementarea prin lege organică a regimului general al proprietății și al moștenirii, art. 135 privind economia, art. 136 alin. (5) referitor la caracterul inviolabil al proprietății private, art. 148 alin. (2) privind actele obligatorii ale Uniunii Europene, precum și prevederilor art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și a celor ale art. 17 privind dreptul de proprietate din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

69. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că toate contractele de credit au fost încheiate între bănci și consumatorii care doresc să dea în plată imobilele înainte de intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011, dată anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016. Totodată, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992: „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei[...]*”.

70. Curtea constată, în primul rând, că autorii excepției au invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016, fără să se raporteze în mod distinct la cele două teze ale acestuia, respectiv teza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil [„*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”] și apoi teza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil. În aceste condiții, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a prevederilor **art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă**, nefiind îndeplinită condiția legăturii cu soluționarea cauzei.

71. Curtea observă că toate contractele de credit ce fac obiectul cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea, au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016, ceea ce este relevant în examinarea admisibilității excepției de neconstituționalitate a tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016, potrivit căreia Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. În aceste condiții, Curtea va respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor **art. 11 teza a doua din**

Legea nr. 77/2016, ca inadmisibilă, nefiind îndeplinită condiția legăturii cu soluționarea cauzei.

72. Curtea reține că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*”, cuprinsă în art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, este neconstituțională, și că prevederile din art. 11 teza întâi, raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016, sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, Curtea va respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate privind sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*”, **din cuprinsul art. 11 teza întâi, din Legea nr. 77/2016**.

73. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor **art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și (5)—(6) și art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016, și aceasta urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă**, având în vedere faptul că autoarele excepției de neconstituționalitate critică exact înțelesul normelor legale, care a fost supus controlului prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016.

74. Prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, paragraful 28, Curtea a statuat, făcând referire la jurisprudența sa, în esență, că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 este o decizie interpretativă or, în cazul deciziilor interpretative, în măsura în care aspectele de neconstituționalitate deduse din motivarea autoarelor excepției de neconstituționalitate nu vizează înțelesul normelor juridice, care a fost exclus din sfera cadrului constituțional, nu este incident art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional urmând să analizeze fondul excepției de neconstituționalitate [a se vedea și Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, paragraful 48].

75. Pornind de la aceste considerente, Curtea va analiza excepția de neconstituționalitate a prevederilor **art. 11 teza întâi raportat la art. 1 alin. (3), art. 5 alin. (1) și (3), art. 6, art. 7 alin. (4), art. 8 alin. (5) și art. 10 din Legea nr. 77/2016**.

76. Cu privire la art. 11 teza întâi raportat la art. 1 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, Curtea a constatat că prevederile criticate stabilesc doar sfera de aplicare a legii supuse controlului de constituționalitate, respectiv raporturile juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebankare sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor. De asemenea, referitor la art. 11 teza întâi raportat la art. 5 alin. (1) și art. 6 din lege, Curtea a constatat că acestea reglementează procedura de derulare a dării în plată a imobilului ipotecat. Curtea a observat că art. 3 teza a doua a fixat regulile de drept substanțial subsumate principiului impreviziunii în contractele de credit, iar art. 5 alin. (1) și art. 6 din lege reglementează, în esență, procedura de urmat pentru aplicarea regulilor anterior menționate. Cu privire la art. 11 teza întâi, raportat la art. 10 din lege, Curtea a constatat că acestea stabilesc momentul de la care darea în plată își produce efectele, respectiv de la data încheierii contractului translativ de proprietate sau de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive, care constituie un aspect de procedură, și nu unul de drept substanțial (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 567 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 30 ianuarie 2018, paragrafele 38, 39 și 58).

77. O critică de neconstituționalitate punctuală privește art. 11 teza întâi, raportat la art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016. Prin Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, paragrafele 50—60, Curtea a reținut că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a impreviziunii contractuale, legiuitorul, prin art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților, pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Suspendarea plăților aferente contractului de credit intervine ca un accesoriu al deciziei unilaterale a acestuia, prin care apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate inerente procedurii dării în plată, însă, pe perioada suspendării plăților, celelalte obligații ale debitorului, rezultate din acesta, se execută în continuare. Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată, care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia, în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Ca atare, Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a constatat că acestea reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs. De principiu, niciun text constituțional nu împiedică legiuitorul să intervină în executarea acestor contracte în vederea reechilibrării lor, cu respectarea condițiilor impuse prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, referitoare la buna-credință și echitatea ce trebuie să guverneze această materie. Însă, intensitatea acestei intervenții, privită din perspectiva exigențelor Constituției, trebuie evaluată prin prisma testului de proporționalitate dezvoltat de Curtea Constituțională în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 75 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 21 aprilie 2015 sau Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013). Curtea a mai constatat că, deși creditorul obligației deține, în principiu, un bun, în sensul art. 1 al Protocolului adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezentat de creanța care face obiectul contractului de credit, intervenția statului, operată prin textele de lege criticate, urmărește un scop legitim, ce se circumscrie conceptului de protecție a consumatorului, prin înlăturarea pericolului ruinei sale iminente, respectiv protecția consumatorului, prin evitarea punerii acestuia în situația de a plăti sume de bani corespunzătoare contractului de credit, în condițiile în care se invocă impreviziunea întemeiată pe art. 969 și 970 din Codul civil din 1864, că măsura critică este adecvată, necesară și respectă un just raport de proporționalitate între interesele generale și cele particulare. În consecință, având în vedere cele anterior expuse, Curtea a constatat că mecanismul procedural reglementat de legiuitor nu pune în discuție în niciun fel condițiile de drept substanțial ce trebuie avute în vedere la depunerea notificării, ci stabilește un echilibru procedural corect între părțile aflate în litigiu, cu respectarea principiului proporționalității, ce trebuie să caracterizeze orice măsură etatică în domeniul proprietății private.

78. Cu privire la art. 11 teza întâi raportat la art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, Curtea s-a mai pronunțat, prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 48 și 49, constatând că textul criticat nu încalcă art. 44 din Constituție, în măsura în care acesta este aplicat în condițiile intervenției impreviziunii. În caz contrar, s-ar accepta, pe de o parte, ruina debitorului și îmbogățirea fără justă cauză a creditorului, contractul de credit nemaiputând constitui temeiul îmbogățirii acestuia, ci situația imprevizibilă intervenită, iar, pe de altă parte, s-ar crea o vădită

inegalitate între debitorii care, având în vedere aceeași situație de impreviziune, au reușit să reziste acesteia pe un interval temporal mai extins sau mai restrâns. Or, acest criteriu, coroborat cu data intrării în vigoare a legii, este unul artificial și arbitrar, întrucât impreviziunea trebuie evaluată în exclusivitate în funcție de echilibrul contractual dintre părți, fiind, așadar, o chestiune ce ține de dezechilibrarea prestațiilor la care acestea s-au obligat, datorită unui element exterior conduitei lor, a cărui amploare nu putea fi prevăzută. Ca atare, stingerea datoriei prin darea în plată a imobilului ipotecat, reprezintă o ficțiune juridică aplicabilă tuturor procedurilor de executare silită începute anterior sau ulterior intrării în vigoare a legii, indiferent că bunul aferent garanției a fost vândut în cadrul acestei proceduri anterior/ulterior intrării în vigoare a legii, singura condiție impusă de legiuitor fiind ca acestea să fie în curs la data depunerii notificării. Așa fiind, ca urmare a stingerii datoriei prin darea în plată a bunului, în condițiile legii criticate, executarea contractului încetează. Prin urmare, Curtea a constatat că soluția legislativă de stingere a datoriei izvorâte din contractele de credit, indiferent de data la care a fost vândut bunul imobil ipotecat prin licitație publică sau printr-un alt mod agreeat de creditor, nu încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului, consacrat de art. 44 din Constituție.

79. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă referitoare la încălcarea art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 108, că Legea nr. 77/2016 reglementează situații specifice, care nu se referă la regimul general al proprietății, ci vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit, în ipoteza intervenirii impreviziunii. Chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are drept efect un transfer de proprietate, acest lucru nu semnifică faptul că legea în sine reglementează regimul general al proprietății, sintagmă ce vizează cadrul general al proprietății în România, și nu orice transfer al dreptului de proprietate, ca urmare a aplicării unor instituții de drept civil. În concordanță cu jurisprudența sa (Decizia nr. 5 din 14 iulie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992), Curtea a constatat că regimul juridic general al proprietății, publică sau privată, vizează, ca esență, cele trei elemente ale dreptului de proprietate: posesia, folosința și dispoziția, fiind preponderent un regim de drept privat. Regimul proprietății și al dreptului de proprietate reprezintă o realitate juridică care guvernează raporturile juridice de o valoare socială semnificativă, ce reclamă reglementarea printr-o lege organică, pe când regulile specifice pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, reprezintă o altă realitate juridică, de o importanță mai mică, putând fi stabilită prin legi ordinare sau, după caz, prin ordonanțe. De altfel, legiuitorul a mai adoptat reglementări care au un impact asupra dreptului de proprietate, prin intermediul unor legi ordinare, cum ar fi Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015) care, în art. 348, reglementează confiscările dispuse potrivit legii. Prin urmare, Curtea a constatat că această critică de neconstituționalitate extrinsecă este neîntemeiată.

80. Cu privire la invocarea art. 148 din Constituție, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a reținut că, în cauzele deduse judecății, prevederile Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 60 din 28 februarie 2014, nu au legătură cu ipoteza normativă a legii criticate, ele referindu-se la conversia creditelor în valută. Prin urmare, acestea nu au incidență în cauză [paragraful 129].

81. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi, cu privire la celelalte dispoziții legale,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi, precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. din București, în Dosarul nr. 1.851/252/2016 al Judecătorei Lugoj, Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București, în dosarele nr. 8.145/1.748/2016 și nr. 10.359/1.748/2016 ale Judecătorei Cornetu, de Societatea Bancpost — S.A. din București, în Dosarul nr. 14.934/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. din București și Societatea ERB New Europe Funding II BV din Amsterdam, Olanda, în Dosarul nr. 13.669/301/2016 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea ERB New Europe Funding II BV din Amsterdam, Olanda, în Dosarul nr. 11.956/318/2016 al Judecătorei Târgu Jiu — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. din București și Societatea ERB New Europe Funding II BV din Amsterdam, Olanda, în Dosarul nr. 16.580/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. din București, în Dosarul nr. 26.838/299/2016 al Judecătorei Sectorului 1 București, de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. din București, în Dosarul nr. 12.674/301/2016 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. din București, în Dosarul nr. 14.143/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam, Olanda, în Dosarul nr. 22.330/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea ERB New Europe Funding II BV din Amsterdam, Olanda, în Dosarul nr. 1.759/330/2016 al Judecătorei Urziceni, de Societatea Bancpost — S.A. din București, în Dosarul nr. 18.831/212/2016 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București, în Dosarul nr. 28.107/299/2016 al Judecătorei Sectorului 1 București, de Societatea Marfin Bank (România) — S.A. din București, în Dosarul nr. 12.680/301/2016 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, de societățile Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București și Credit Europe Bank (România) — S.A. din București, ambele prin mandat Societatea Colectare Recuperare Creanțe CRC — S.R.L. din București, în Dosarul nr. 7.054/288/2016 al Judecătorei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam, Olanda, în Dosarul nr. 3.603/333/2016 al Judecătorei Vaslui, de Societatea Kredyt Inkaso Portofolio Investments (Luxemburg) — S.A. din Luxemburg, în Dosarul nr. 17.000/211/2016 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam, Olanda, în Dosarul nr. 18.130/302/2016 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. din București, în Dosarul nr. 21.475/301/2016 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă și de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București și Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam, Olanda, în Dosarul nr. 4.531/333/2016 al Judecătorei Vaslui.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și (5)—(6) și ale art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*”, cuprinse în art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceleași părți, în aceleași dosare ale aceluiași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași părți, în aceleași dosare, ale aceluiași instanțe, și constată că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la art. 1 alin. (3), art. 5 alin. (1) și (3), art. 6, art. 7 alin. (4), art. 8 alin. (5) și art. 10 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și legea în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Lugoj, Judecătorei Cornetu, Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătorei Târgu Jiu — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 1 București, Judecătorei Urziceni, Judecătorei Constanța — Secția civilă, Judecătorei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, Judecătorei Vaslui, Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă și Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 martie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor

Având în vedere necesitatea adoptării unor măsuri urgente pentru întărirea capacității instituționale a Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, pentru a putea face față cerințelor ce se impun pentru soluționarea problemelor multiple privind protecția mediului în domeniul poluării, în vederea eficientizării emiterii actelor de reglementare,

ținând cont de faptul că datorită întreținerii și amplificării fenomenului birocratic se impune găsirea unor soluții de eficientizare a activității Agenției Naționale pentru Protecția Mediului prin simplificarea circuitului decizional și prin dispunerea cu celeritate a activității de emiterie a actelor de reglementare,

ținând cont că numărul instalațiilor industriale inventariate în baza prevederilor Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare) este mare, având o tendință crescătoare comparativ cu anii precedenți, întreruperea funcționării unui număr semnificativ de instalații pe motivul lipsei deținerii unei autorizații de mediu/autorizații integrate de mediu ar avea un impact negativ atât asupra rezultatelor economice, cât și asupra forței de muncă,

având în vedere că se constată aplicarea neunitară a legislației pentru protecția mediului în ceea ce privește emiteria actelor de reglementare, unele acte normative care transpun prevederi europene și care au fost emise în baza vechilor reglementări putând fi considerate caduce, fapt care poate genera efecte negative asupra angajamentelor asumate de România față de Comisia Europeană,

subliniind faptul că adoptarea în regim de urgență a prezentului act normativ conduce atât la reducerea cheltuielilor publice, cât și la respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană, cu încadrarea în cheltuielile bugetare alocate,

având în vedere obligația României, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, de a asigura transpunerea și implementarea corectă și integrală a acquis-ului european,

în considerarea faptului că modificările propuse vor conduce la îmbunătățirea semnificativă a raportărilor către Comisia Europeană, Agenția Europeană de Mediu, Agenția Europeană pentru Chimicale, secretariatele convențiilor și protocoalelor internaționale la care România este parte, prin concentrarea la nivel central a fluxurilor informaționale de date referitoare la calitatea mediului și a fluxurilor de raportare,

ținând cont de faptul că la această situație se adaugă un cadru legislativ foarte complex, în continuă dinamică, precum și faptul că în vederea implementării cerințelor europene în domeniul mediului trebuie corelate acțiunile și competențele tuturor factorilor implicați,

ținând cont de faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, creează cadrul unitar și general prin care se statuează principiile care guvernează întreaga activitate de protecție a mediului,

luând în considerare faptul că pentru garantarea consistenței procesului de autorizare trebuie să fie asigurate unitatea decizională în toate etapele și pe toate nivelele, precum și asumarea de către toți factorii implicați a aceluiași sistem pentru atingerea obiectivelor de mediu și dezvoltare durabilă.

În prezent, ariile naturale protejate care nu necesită structuri de administrare sunt atribuite în custodie unor entități, precum organizații nonguvernamentale, societăți, instituții de învățământ — cercetare etc., conform Ordinului viceprim-ministrului, ministrul mediului, nr. 1.447/2017 privind aprobarea Metodologiei de atribuire în administrare și custodie a ariilor naturale protejate. Astfel, ariile naturale protejate sunt gestionate în mod neunitar de către acestea, apărând astfel proiecte blocate, avize eliberate cu întârziere, avize neconforme cu legislația în vigoare, interpretări excesive și neunitare ale legislației.

Având în vedere situația extraordinară creată prin blocajele care au rezultat dintr-o legislație neadaptată și care necesită îmbunătățiri și actualizări, precum și urgența care reclamă adoptarea măsurilor propuse necesare deblocării proiectelor de infrastructură care întâmpină dificultăți în derulare, precum și a proiectelor aprobate și care sunt în imposibilitatea demarării din cauza dificultăților în obținerea avizelor,

luând în considerare că majoritatea termenelor de realizare a proiectelor de infrastructură sunt blocate din cauza amânării sau prelungirii nejustificate a emiterii avizului de către custozii actuali, inclusiv a neemiterii avizului în cadrul procesului de obținere a actului de reglementare, de comunicare și cooperare cu custozii actuali, a lipsei de obligativitate de transmitere a informațiilor privind situația din teren, justifică modificarea legislativă în sensul preluării atribuțiilor custozilor de către Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate.

Astfel, în vederea eficientizării realizării proiectelor de infrastructură este necesară preluarea custodiei ariilor naturale protejate care necesită custode de către Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate, în vederea unei administrări unitare a acestor arii naturale protejate și a realizării proiectelor de infrastructură cu finanțare europeană în cadrul financiar 2014—2020.

Luând în considerare necesitatea stabilirii unui cadru comun privind luarea deciziilor la nivel interinstituțional între reprezentanții ministerelor și cei ai Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate, care să urmărească integrarea măsurilor de conservare din faza de proiectare și identificarea alternativelor și selectarea optimă a acestora, pentru evitarea blocării proiectelor de infrastructură,

ținând cont de faptul că datorită întreținerii și amplificării fenomenului birocratic se impune găsirea unor soluții de eficientizare a activității Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate prin simplificarea circuitului decizional și prin dispunerea cu celeritate a activității de emiterie a avizelor,

având în vedere că neimplementarea în regim de urgență a schimbărilor legislative propuse generează consecințe negative asupra finanțării europene și implicit asupra economiei, precum:

— neîndeplinirea de către operatorii economici români a obligațiilor contractuale, ce poate avea ca efecte negative restrângerea activității cu consecințe asupra angajaților ca urmare a reducerii numărului de salariați, ce poate determina o migrare a forței de muncă peste granițe;

— pierderile pe care le pot suporta operatorii economici ca urmare a imposibilității transportului mărfurilor între regiunile de dezvoltare ale României;

— consecințe negative asupra siguranței transportului rutier — accidente soldate cu pierderi de vieți omenești;

— timpul îndelungat pentru deplasarea între regiunile României care împiedică dezvoltarea turismului,

întrucât blocajele în implementarea investițiilor în construcții au impact negativ asupra întregii economii naționale, având în vedere impactul negativ al neimplementării măsurilor mai sus menționate asupra bugetului de stat și implicit asupra cetățenilor,

administrarea ariilor naturale protejate din rețeaua Natura 2000, inclusiv a ariilor de protecție specială (SPA) desemnate în temeiul Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice, este neunitară și dispersată, fiind realizată în momentul de față de diferiți custozi, ceea ce conduce la un nivel scăzut în prioritizarea măsurilor de conservare și identificarea nevoilor de finanțare și implementare a acestora.

menționăm că menținerea situației actuale duce la nerealizarea proiectelor de infrastructură cu finanțare europeană în cadrul financiar 2014—2020. Totodată, administrarea neunitară a ariilor naturale protejate poate conduce la neabsorbția fondurilor alocate pentru biodiversitate prin axa 4.1 din Programul operațional Infrastructura mare.

Astfel, este necesară preluarea custodiei ariilor naturale protejate care necesită custode de către Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate, în vederea unei administrări unitare a acestor arii naturale protejate.

În prezent, conform contractului de custodie prevăzut în anexa nr. 8 la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul mediului, nr. 1.447/2017 privind aprobarea Metodologiei de atribuire în administrare și custodie a ariilor naturale protejate, la art. 8 „încetarea contractului de custodie”, la litera e) este prevăzut că acesta încetează de drept „în cazul în care prin modificarea legislației specifice se va impune o altă modalitate de administrare”.

Prin prezentul act normativ se modifică art. 4 alin. (2) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, cu modificările și completările ulterioare, în sensul stabilirii unui termen de 6 luni ca perioadă în care angajatorul să nu fi fost sancționat.

Termenul de 6 luni reprezintă un termen rezonabil pentru respectarea principiului proporționalității și pentru corectarea unui comportament al operatorului economic.

De asemenea, soluția are în vedere că fluctuația pieței muncii în întreaga Uniune Europeană necesită reacții și adaptări rapide, astfel că factorul *timp* devine un element determinant în activitatea oricărei companii.

Având în vedere că ne aflăm în plin sezon estival, sezon în care principalele activități din domeniul turismului și al construcțiilor, domenii importante ale economiei românești, sunt în plină desfășurare, este necesar ca prezentul demers legislativ să fie adoptat în regim de urgență pentru a veni în sprijinul operatorilor economici care activează în aceste domenii.

În considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Articolul 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.196 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Autorizația de mediu și autorizația integrată de mediu își păstrează valabilitatea pe toată perioada în care beneficiarii lor obțin viza anuală.”

2. După alineatul (2) se introduc patru noi alineate, alineatele (21)—(24), cu următorul cuprins:

„(21) Procedura de aplicare a vizei anuale prevăzute la alin. (2) se stabilește prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(22) Viza anuală se aplică de către Ministerul Mediului și, respectiv, Administrația Rezervației Biosferei «Delta Dunării» pentru autorizațiile de mediu și autorizațiile integrate de mediu care intră în sfera de competență a acestora.

(23) Viza anuală pentru autorizațiile de mediu și autorizațiile integrate de mediu care nu intră în sfera de competență a Ministerului Mediului și Administrației Rezervației Biosferei «Delta Dunării» se aplică de către Agenția Națională pentru Protecția Mediului sau se delegă de către aceasta către autoritățile competente pentru protecția mediului.

(24) Autoritățile competente pentru protecția mediului modifică valabilitatea autorizațiilor de mediu și a autorizațiilor integrate de mediu în măsura în care se solicită revizuirea acestora.”

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 29 iunie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, punctele 32 și 36 vor avea următorul cuprins:

„32. *turism speologic specializat* — parcurgerea unei peșteri în echipe mici, conduse de ghizi agreați de către Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate/administrația peșterii și dotate cu echipament corespunzător, care utilizează, dacă este cazul, doar amenajări temporare pentru asigurarea siguranței participanților;

36. *modalitate de administrare a ariei naturale protejate* — felul în care se asigură managementul unei arii naturale protejate, respectiv prin Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate și structurile de administrare special constituite.”

2. La articolul 16, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Rezervațiile științifice, rezervațiile naturale, monumentele naturii și, după caz, geoparcurile, siturile patrimoniului natural

universal, zonele umede de importanță internațională, siturile de importanță comunitară, ariile speciale de conservare și ariile de protecție specială avifaunistică care nu necesită structuri de administrare special constituite se administrează de către Agenția Națională de Arii Naturale Protejate.”

3. **Articolul 18 va avea următorul cuprins:**

„Art. 18. — (1) Administrarea ariilor naturale protejate și a celorlalte bunuri ale patrimoniului natural aflate în rețeaua națională de arii naturale protejate se face, potrivit legii, prin:

a) structurile teritoriale din cadrul Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate;

b) structuri de administrare special constituite, cu personalitate juridică, aflate în coordonarea/subordinea, după caz, a unor regii autonome, companii și societăți naționale, autorități ale administrației publice locale, servicii descentralizate ale administrației publice centrale, instituții științifice de cercetare și de învățământ din sectorul public și privat, muzee constituite potrivit legii și aflate în relație contractuală cu Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate.

(2) În cazul rezervațiilor științifice, rezervațiilor naturale, monumentelor naturii, siturilor de importanță comunitară, ariilor speciale de conservare, ariilor de protecție specială avifaunistică și al celorlalte bunuri ale patrimoniului natural supuse unui regim special de protecție, care nu sunt cuprinse în perimetrele rezervațiilor biosferei, ale parcurilor naționale sau ale parcurilor naturale, administrarea se poate asigura prin oricare dintre modalitățile prevăzute la alin. (1), după caz.

(3) În cazul rezervațiilor științifice, rezervațiilor naturale, monumentelor naturii, siturilor de importanță comunitară, ariilor speciale de conservare, ariilor de protecție specială avifaunistică și al celorlalte bunuri ale patrimoniului natural supuse unui regim special de protecție, care sunt cuprinse total sau parțial în perimetrele rezervațiilor biosferei, ale parcurilor naționale și ale parcurilor naturale, administrarea se asigură de către structurile de administrare ale acestora.

(4) Modul de atribuire a administrării ariilor naturale protejate se stabilește printr-o metodologie care se elaborează de Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate și se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.”

4. **Articolul 20 va avea următorul cuprins:**

„Art. 20. — De la data înființării structurilor teritoriale ale Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate, atribuțiile custozilor vor fi preluate de către acestea.”

5. **La articolul 21, alineatul (2) va avea următorul cuprins:**

„(2) Pentru ariile naturale protejate care nu necesită structuri de administrare special constituite, planurile de management și regulamentele se elaborează de către Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate, se avizează de către Agenția Națională pentru Protecția Mediului/instituțiile din subordinea acesteia, după caz, și se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, cu avizul autorității publice centrale din domeniul culturii și consultarea autorităților publice centrale din domeniul dezvoltării regionale și administrației publice, agriculturii și silviculturii.”

6. **La articolul 28, alineatele (10) și (11) vor avea următorul cuprins:**

„(10) În procedura de emitere a actelor de reglementare pentru planuri, proiecte și/sau activități care pot afecta semnificativ ariile naturale protejate de interes comunitar, autoritățile competente pentru protecția mediului solicită și țin seama de avizul Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate/administratorilor.

(11) Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate/Administratorii ariilor naturale protejate de interes național și/sau comunitar, în vederea luării în considerare a tuturor aspectelor din teren, vor fi consultați de către autoritățile

de mediu competente în cadrul etapei de încadrare de mediu a proiectelor/planurilor/activităților care pot afecta semnificativ ariile naturale protejate.”

7. **Articolul 28¹ va avea următorul cuprins:**

„Art. 28¹. — Emiterea actelor de reglementare pentru planuri/proiecte/activități în ariile naturale protejate se realizează numai cu avizul Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate/administratorilor ariilor naturale protejate de interes național/internațional.”

8. **La articolul 30, alineatele (3)—(5) vor avea următorul cuprins:**

„(3) Pentru completarea resurselor financiare necesare bunei administrări a ariilor naturale protejate, Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate sau administratorii ariilor naturale protejate instituie un sistem de tarife, ce se aprobă de autoritatea centrală pentru protecția mediului și se constituie ca venituri proprii pentru sistemul de arii naturale protejate.

(4) Tarifele prevăzute la alin. (3) se avizează de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, prin direcția responsabilă, conform prevederilor metodologiei aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(5) Sumele provenite din tarifele prevăzute la alin. (3) se fac venit la bugetul Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate, respectiv administrației ariei naturale protejate, pentru realizarea obiectivelor de conservare.”

9. **La articolul 42, alineatul (4) va avea următorul cuprins:**

„(4) Beneficiarul unei lucrări de investiții are obligația de a anunța descoperirea oricărei peșteri în frontul unei lucrări miniere sau al unei cariere celei mai apropiate instituții abilitate, respectiv administratorului ariei naturale protejate, Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate, agenției județene pentru protecția mediului sau reprezentanților autorităților administrației publice locale.”

10. **La articolul 43, alineatele (7) și (11) vor avea următorul cuprins:**

„(7) Peșterile din clasa A nu pot face obiectul niciunei modificări a factorilor ei naturali sau amenajări, cu excepția celor destinate protejării peșterii și a celor temporare necesare explorării și/sau evacuării victimelor în caz de accident. Ele pot face obiectul explorărilor speologice, cercetării științifice, turismului speologic specializat sau al activităților de documentare, pe bază de autorizații emise de Comisia Patrimoniului Speologic și cu avizul emis de Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate/administratorii ariei naturale protejate, în limitele stabilite prin regulamentele și planurile de management.

.....
(11) Peșterile din clasa C se constituie ca rezervații naturale. Peșterile din clasa C pot face obiectul explorărilor speologice, activităților de documentare, cercetării științifice, amenajărilor turistice sau al altor forme de valorificare, pe baza autorizațiilor emise de Comisia Patrimoniului Speologic, cu avizul Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate/administrației ariei naturale protejate în care sunt incluse.”

11. **La articolul 50, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 50. — (1) Controlul aplicării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență se exercită de către personalul cu atribuții de control din cadrul structurilor proprii ale:

a) Gărzii Naționale de Mediu;

b) Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate;

c) autorității publice centrale pentru protecția mediului și pădurilor și structurilor teritoriale ale acesteia cu responsabilități în domeniul protecției mediului și, respectiv, silviculturii;

d) structurilor de administrare special constituite;

e) gestionarilor fondurilor de vânătoare, pe domeniul lor de competență;

f) Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, pe domeniul său de competență, în ceea ce privește activitățile de comerț cu specii de floră și faună sălbatică;

g) Direcției Generale a Vămilelor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru operațiunile vamale;

h) Administrației Rezervației Biosferei «Delta Dunării», pentru Rezervația Biosferei «Delta Dunării»;

i) altor autorități cu atribuții în domeniul protecției mediului.”

12. La articolul 52, litera b) va avea următorul cuprins:

„b) scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol ori silvic de terenuri de pe raza ariei naturale protejate fără acordul Agenției Naționale pentru Arie Naturale Protejate sau, după caz, al administratorului, emis potrivit prevederilor art. 27 alin. (2);”.

13. La articolul 53 alineatul (1), litera f) va avea următorul cuprins:

„f) intrarea în perimetrul protejat fără permisul de acces eliberat de către Agenția Națională pentru Arie Naturale Protejate/administrator;”

14. La articolul 56¹, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Modificarea limitelor ariilor naturale protejate de interes național, în sensul delimitării unei precizii mai bune, se face la inițiativa Agenției Naționale pentru Arie Naturale Protejate sau a structurii de administrare a ariei naturale protejate în baza unui studiu științific, cu avizul consiliului științific, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului. În cazul ariilor naturale protejate de interes național, fără limite identificate până la aprobarea prezentei ordonanțe de urgență a Guvernului prin lege, stabilirea limitelor și modificarea lor se fac prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale pentru Arie Naturale Protejate, în baza unui studiu științific, cu avizul Academiei Române și cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului.”

Art. III. — Legea nr. 95/2016 privind înființarea Agenției Naționale pentru Arie Naturale Protejate și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a

florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 13 mai 2006, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Agenția Națională pentru Arie Naturale Protejate asigură cadrul necesar pentru managementul ariilor naturale protejate prin:

a) structuri teritoriale ale Agenției Naționale pentru Arie Naturale Protejate, fără personalitate juridică, organizate la nivel de direcție sau serviciu, cu rol de administrare a ariilor naturale protejate;

b) structuri de administrare special constituite aflate în relație contractuală, în coordonarea agenției;”.

2. La articolul 2, litera d) va avea următorul cuprins:

„d) stabilește și pune în practică criteriile de performanță pentru evaluarea administratorilor ariilor naturale protejate;”.

3. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Calitatea de administrator poate fi dobândită doar de persoane juridice.”

Art. IV. — Ordinul prevăzut la art. 16 alin. (2¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. V. — La articolul 4 alineatul (2) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 30 august 2014, aprobată prin Legea nr. 14/2016, cu modificările și completările ulterioare, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) angajatorul nu a fost sancționat potrivit prevederilor art. 36 alin. (1) din prezenta ordonanță, art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau potrivit prevederilor art. 8 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 905/2017 privind registrul general de evidență a salariaților, în ultimele 6 luni anterioare depunerii cererii.”

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul mediului,

Eugen Constantin Uricec,

secretar de stat

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale

și administrației publice,

Paul Stănescu

Ministrul transporturilor,

Lucian Șova

p. Ministrul apelor și pădurilor,

Ilie Covrig,

secretar de stat

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind aprobarea Programului de investiții în domeniul culturii,
precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Situația extraordinară prevăzută de art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, constă în necesitatea reglementării de urgență a asigurării fondurilor pentru protejarea monumentelor istorice, proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, care se află într-o avansată stare de degradare și pentru care există riscul semnificativ de a dispărea în timp scurt.

Având în vedere că, în condițiile actuale, respectiv în lipsa fondurilor necesare, Ministerul Culturii și Identității Naționale este practic în imposibilitatea de a exercita dreptul de preemțiune cu privire la imobile monumente istorice și bunuri culturale mobile clasate, statul român pierzând astfel șansa de a achiziționa bunuri de valoare inestimabilă pentru patrimoniul cultural, consecința imediată negativă constând în pierderea ireversibilă a posibilității îmbogățirii sau reîntregirii patrimoniului național,

ținând cont că, potrivit prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr. 33/2015 privind aprobarea Strategiei naționale de apărare a țării pentru perioada 2015—2019, promovarea identității naționale, inclusiv prin prezervarea și valorificarea patrimoniului cultural și natural, reprezintă obiectiv național de securitate,

luând în considerare faptul că susținerea, protejarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural reprezintă priorități urgente asumate prin Programul de guvernare, fiind de natură a duce la conștientizarea valorii acestuia pentru comunitate și de a întări poziționarea culturii ca pilon al dezvoltării durabile, iar conservarea patrimoniului construit reprezintă una din principalele urgențe ale politicii publice culturale,

având în vedere că Guvernul susține îmbunătățirea și modernizarea societății românești prin crearea unui sistem de priorități culturale, în funcție de obiectivele Programului de guvernare și de interesul național sistemului de achiziții de creații culturale, este necesară dezvoltarea unui sistem transparent și competitiv de achiziții care să înlesnească intrarea în patrimoniul național al creațiilor contemporane de valoare,

ținând cont de importanța, complexitatea și diversitatea proiectelor destinate realizării, extinderii, reabilitării, modernizării și punerii în valoare a obiectivelor culturale și a monumentelor istorice, precum și de faptul că aceste proiecte sunt gestionate de către autorități ale administrației publice centrale și locale, cu regim de finanțare diferit, se impune crearea unui mecanism unitar de finanțare, care să asigure simplificarea procedurilor și accesarea rapidă a surselor financiare.

Având în vedere prioritățile privind protejarea monumentelor istorice formulate de Comisia Națională a Monumentelor Istorice, necesitatea și oportunitatea lucrărilor de intervenție, reprezentativitatea obiectivelor alese și asigurarea echilibrului din punct de vedere categorial, tematic, regional și al valorii lor culturale,

având în vedere complexitatea procedurilor referitoare la investiții, precum și durata de realizare în timp a acestora, se impune îmbunătățirea cadrului legal care să permită realizarea și finalizarea acestor obiective semnificative pentru domeniul culturii.

Asigurarea funcționării mecanismului de finanțare și de coordonare la nivel național se impune a fi realizată în regim de urgență, dată fiind necesitatea derulării acestor proiecte începând cu anul 2018 și finanțării acestora cu celeritate.

Prin asigurarea de urgență a unui mecanism de finanțare care să permită realizarea de investiții în domeniul culturii, se asigură realizarea interesului general care vizează respectarea principiului constituțional referitor la dreptul privind accesul la cultură.

Ținând cont de faptul că neadoptarea în regim de urgență a acestui act normativ prin care se stabilește cadrul legal privind mecanismul de finanțare a realizării, extinderii, reabilitării, modernizării și punerii în valoare a obiectivelor culturale și a monumentelor istorice constituie un impediment în protejarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Se aprobă Programul de investiții în domeniul culturii, cu executare multianuală, denumit în continuare *Program*.

(2) Programul are ca scop general finanțarea următoarelor categorii de cheltuieli de investiții:

a) achiziția de imobile monumente istorice și de bunuri culturale mobile clasate, prin exercitarea dreptului de preemțiune al statului, în condițiile legii;

b) construirea de obiective culturale, reprezentând construcții cu destinație culturală sau în care se desfășoară activități în domeniul cultural, de informare și de educație permanentă, se oferă servicii culturale de utilitate publică, cu rol în asigurarea coeziunii sociale și a accesului la informație;

c) realizarea de lucrări de intervenție, reabilitare și/sau modernizare, consolidare, restaurare și punere în valoare a monumentelor istorice, definite la art. 3 lit. a) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înscrise în Lista monumentelor istorice, actualizată, cu respectarea prevederilor respectivei legi;

d) realizarea de lucrări de intervenție, reabilitare și/sau modernizare, consolidare, restaurare și punere în valoare a obiectivelor culturale, cum ar fi biblioteci, muzee, centre

culturale, instituții de spectacole sau concerte și alte obiective cu destinație culturală.

(3) Se aprobă în bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale, pentru implementarea Programului, alocarea de credite de angajament pentru perioada 2019—2026 în cuantum de 4,5 miliarde lei, în baza cărora se pot încheia contracte de finanțare multianuale. Alocările anuale destinate Programului se stabilesc în limita sumelor aprobate în bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale.

Art. 2. — Ministerul Culturii și Identității Naționale asigură coordonarea, finanțarea și monitorizarea Programului, în conformitate cu prevederile legale.

Art. 3. — Finanțarea Programului se asigură din următoarele surse:

a) sume de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale;

b) alte surse legal constituite.

Art. 4. — (1) Beneficiarii Programului sunt:

a) autoritățile administrației publice centrale, inclusiv Ministerul Culturii și Identității Naționale, precum și instituțiile aflate în subordinea acestora, indiferent de sistemul de finanțare;

b) autoritățile administrației publice locale.

(2) Obiectivele/Proiectele de investiții prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. b)—d) se realizează pe terenuri și/sau construcții, după caz, aflate fie în proprietatea publică sau privată a statului și în administrarea autorităților și instituțiilor prevăzute la alin. (1) lit. a), fie în proprietatea publică sau privată a unităților administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor județene/locale ale acestora, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 5. — Nu sunt considerate eligibile pentru finanțarea categoriilor de cheltuieli de investiții prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. b) și d) aferente următoarelor:

a) monumente istorice sau obiectivele culturale aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat;

b) monumente istorice sau obiectivele culturale neînscrise în cartea funciară sau pentru care solicitanții nu pot proba dreptul de proprietate sau de administrare;

c) monumente istorice sau obiectivele culturale aflate sub sechestru asigurator, ipotecate, aflate în litigiu privitor la dreptul de proprietate;

d) imobilele monumente istorice, bunuri culturale mobile clasate sau alte obiective care au beneficiat de alte finanțări nerambursabile ale acțiunilor, serviciilor și/sau lucrărilor aferente monumentelor istorice și obiectivelor culturale, care au beneficiat de alte finanțări rambursabile/nerambursabile ale acțiunilor, serviciilor și/sau lucrărilor aferente monumentelor istorice și obiectivelor culturale, indiferent de sursa de finanțare, în vederea evitării dublei finanțări;

e) monumentele istorice înscrise în Lista monumentelor istorice, actualizată, aflate în proprietatea cultelor religioase recunoscute de lege;

f) imobile cu același regim de proprietate ca cele prevăzute la lit. e), care fac parte din categoriile de monumente istorice ansamblu sau sit;

g) obiective culturale incluse în Programul național de dezvoltare locală, prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, aprobată prin Legea nr. 89/2015, cu modificările și completările ulterioare;

h) monumente istorice incluse în Programul național de restaurare a monumentelor istorice, prevăzut în Hotărârea Guvernului nr. 593/2011 privind organizarea și funcționarea Institutului Național al Patrimoniului, cu modificările și completările ulterioare;

i) obiectivele de investiții incluse în Programul național de construcții de interes public sau social, derulat în baza Ordonanței Guvernului nr. 25/2001 privind înființarea Companiei Naționale de Investiții „C.N.I.” — S.A., aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) Sumele alocate prin bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale pentru realizarea Programului reprezintă 98% din valoarea totală a investiției, fără valoarea terenului.

(2) Cota de 2% din valoarea totală a investiției este suportată de către beneficiar din surse financiare proprii, cu excepția bunurilor achiziționate sau a obiectivelor realizate și finanțate de către Ministerul Culturii și Identității Naționale ca beneficiar al Programului.

(3) Modalitatea de finanțare care prevede analizarea, selectarea, implementarea, verificarea și monitorizarea derulării proiectelor, categoriile de lucrări și cheltuielile care se finanțează în cadrul fiecărui domeniu specific, precum și condițiile de eligibilitate și criteriile de prioritate ale obiectivelor/proiectelor prevăzute la art. 1 alin. (2) se stabilesc prin ordin al ministrului culturii și identității naționale, aferent fiecărei categorii de obiective/proiecte, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 7. — (1) Pentru includerea în Program, beneficiarii transmit Ministerului Culturii și Identității Naționale propunerile de finanțare, însoțite de nota conceptuală și tema de proiectare, întocmite conform prevederilor legale, sau o notă de fundamentare care să conțină descrierea bunului de patrimoniu care urmează a fi achiziționat prin Program, datele de identificare ale proprietarului actual, precum și valoarea estimată de achiziție a acestuia, în baza dreptului de preemțiune prevăzut de lege.

(2) Pentru anul 2018, solicitanții transmit documentele prevăzute la alin. (1) până la data de 1 noiembrie 2018.

(3) Pentru perioada 2019—2026, sesiunea de depunere a propunerilor de finanțare se stabilește prin ordin al ministrului culturii și identității naționale.

(4) Ministerul Culturii și Identității Naționale centralizează și evaluează eligibilitatea propunerilor de obiective/proiecte de investiții prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a)—c) pe care le transmite Comisiei pentru investiții în domeniul culturii, cu avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, în condițiile legii.

(5) Pentru stabilirea listei obiectivelor/proiectelor prioritare de investiții se constituie Comisia pentru investiții în domeniul culturii, denumită în continuare *Comisia*, a cărei componență este formată din 9 specialiști și experți atestați în domeniul protejării monumentelor istorice.

(6) Membrii Comisiei sunt numiți prin decizie a prim-ministrului, la propunerea ministrului culturii și identității naționale.

(7) Secretariatul Comisiei este asigurat de Ministerul Culturii și Identității Naționale.

Art. 8. — (1) Comisia are următoarele atribuții principale:

a) stabilește, pe baza propunerilor centralizate și evaluate de Ministerul Culturii și Identității Naționale, lista obiectivelor/proiectelor prioritare de investiții care se vor finanța din Program, în baza criteriilor de prioritate stabilite prin ordin al ministrului culturii și identității naționale;

b) înaintează Guvernului lista obiectivelor/proiectelor prioritare de investiții propuse spre finanțare.

(2) Lista obiectivelor/proiectelor prioritare de investiții care se finanțează potrivit art. 1 alin. (2) se aprobă de Guvern prin memorandum.

(3) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei se stabilește prin ordin al ministrului culturii și identității naționale.

Art. 9. — (1) Pentru obiectivele de investiții prevăzute la art. 8 alin. (2), în vederea încheierii contractelor de finanțare prevăzute la art. 11 alin. (1), beneficiarii prevăzuți la art. 4 alin. (1) lit. b) transmit Ministerului Culturii și Identității Naționale documentațiile tehnico-economice, întocmite și aprobate în condițiile legii, care sunt finanțate și aprobate de beneficiari.

(2) În vederea încheierii contractelor de finanțare, analizarea documentațiilor tehnico-economice prevăzute la alin. (1) se face de către specialiști din cadrul Ministerului Culturii și Identității Naționale.

Art. 10. — (1) În cazul beneficiarilor autorități ale administrației publice centrale, ai căror conducători sunt ordonatori principali de credite ai bugetului de stat, precum și instituțiile aflate în subordinea acestora, indiferent de sistemul de finanțare, se autorizează Ministerul Finanțelor Publice ca, pe parcursul execuției bugetare, la propunerea Ministerului Culturii și Identității Naționale, să introducă modificările în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Culturii și Identității Naționale și a bugetelor ordonatorilor principali de credite, corespunzător valorii obiectivelor/proiectelor prioritare de investiții aprobate.

(2) Sumele rămase neutilizate la sfârșitul anului bugetar pentru obiectivele/proiectele prioritare de investiții aprobate finanțate potrivit alin. (1) se restituie la bugetul de stat, cu excepția celor neutilizate de către instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (1), ordonatorii de credite finanțați parțial din venituri proprii restituie sumele neutilizate din contul de venituri bugetare în care au fost încasate în contul de cheltuieli bugetare al ordonatorului de credite de la care au fost primite.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (1), creditele neutilizate la finele anului de către ordonatorii de credite finanțați integral de la bugetul de stat sunt anulate de drept, conform prevederilor art. 61 alin. (3) din Legea privind finanțele publice nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Beneficiarii prevăzuți la alin. (1) au obligația să transmită trimestrial Ministerului Culturii și Identității Naționale un raport privind stadiul obiectivelor/proiectelor prioritare de investiții derulate.

Art. 11. — (1) În cazul beneficiarilor prevăzuți la art. 4 alin. (1) lit. b), prin derogare de la prevederile art. 34 alin. (2) lit. e) și h) și alin. (3) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, se încheie contracte de finanțare multianuale între Ministerul Culturii și Identității Naționale și beneficiari, pentru obiectivele/proiectele prioritare aprobate prin memorandumul prevăzut la art. 8 alin. (2), pe o perioadă de maximum 4 ani, în limita creditelor de angajament aprobate și a creditelor bugetare aprobate și/sau estimate cu această destinație, fără eşalonarea anuală a creditelor bugetare, care se înscriu cumulativ pentru toată perioada de finanțare. Pe durata de valabilitate a contractelor de finanțare, valoarea creditelor de angajament este egală cu valoarea creditelor bugetare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul în care prevederile bugetare aprobate anual cu această destinație nu sunt suficiente pentru finalizarea obiectivului/proiectului prioritar, durata contractelor de finanțare prevăzută la alin. (1) poate fi prelungită până la maximum 2 ani.

(3) Creditele bugetare aferente contractelor de finanțare încheiate conform alin. (1) se transferă beneficiarilor în limita bugetului anual al Ministerului Culturii și Identității Naționale aprobat cu această destinație, în ordinea cronologică de înregistrare a solicitării de transfer al sumelor necesare pentru decontarea bunurilor/serviciilor/lucrărilor executate.

(4) În situația în care solicitările de transfer depășesc 80% din creditele bugetare disponibile în anul în curs, prevăzute în buget, Ministerul Culturii și Identității Naționale procedează astfel:

a) notifică beneficiarii contractelor de finanțare prevăzute la alin. (1) cu privire la data-limită până la care aceștia mai pot depune solicitări;

b) efectuează transferurile către beneficiari în limita creditelor bugetare disponibile, în ordinea cronologică a depunerii solicitărilor;

c) în situația în care după solicitările depuse conform termenului prevăzut la lit. a) se constată că mai sunt sume disponibile, Ministerul Culturii și Identității Naționale prelungește termenul de depunere a solicitărilor până la utilizarea integrală a creditelor bugetare aprobate cu această destinație;

d) în cazul în care solicitările depuse în termenele prevăzute la lit. a) și c) depășesc sumele aprobate în bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale cu această destinație, solicitările depuse după epuizarea creditelor bugetare vor fi restituite beneficiarilor.

(5) După primirea notificării prevăzute la alin. (4) lit. a), beneficiarii dispun măsurile necesare evitării înregistrării de arierate, respectiv sistarea livrării de bunuri, prestarea de servicii, execuția de lucrări sau continuarea acestora din surse proprii sau alte surse legal constituite.

(6) În situația suplimentării creditelor bugetare, Ministerul Culturii și Identității Naționale notifică beneficiarii cu privire la reluarea transferurilor de sume în condițiile alin. (3) și (4).

(7) În situația în care beneficiarii prevăzuți la alin. (1) avansează/asigură sumele aferente contribuției de la bugetul de stat din surse proprii sau alte surse legal constituite, au dreptul să solicite decontarea acestora la Ministerul Culturii și Identității Naționale, care transferă aceste sume în limita creditelor bugetare aprobate în buget cu această destinație.

(8) Beneficiarii prevăzuți la alin. (1), în baza contractelor de finanțare încheiate în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, cuprind în bugetul propriu credite bugetare estimate în funcție de graficele de execuție a livrării de bunuri, prestării de servicii, execuției de lucrări.

(9) În cazul în care beneficiarii prevăzuți la alin. (1) utilizează sumele transferate cu nerespectarea prevederilor legale sau contractuale, Ministerul Culturii și Identității Naționale notifică beneficiarii cu privire la prevederile încălcate și solicită restituirea în termen de 30 de zile calendaristice a sumelor decontate necuvenit, cu aplicarea prevederilor art. 731 din Legea nr. 500/2002.

(10) În situația în care beneficiarii nu restituie sumele decontate necuvenit în termenul stabilit, Ministerul Culturii și Identității Naționale solicită în scris direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială se află beneficiarii respectivi sistarea alimentării atât cu cote defalcate din impozitul pe venit, cât și cu sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrare, cu excepția plăților pentru achitarea drepturilor salariale și a contribuțiilor aferente atunci când nu pot fi asigurate din venituri proprii. Alocarea și utilizarea cotelor defalcate din impozitul pe venit și a sumelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale, care au fost sistate în condițiile altor acte normative, se mențin.

(11) După recuperarea sumelor de la beneficiari, Ministerul Culturii și Identității Naționale comunică în scris direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială se află beneficiarii respectivi, care dispun încetarea restricțiilor prevăzute la alin. (10).

(12) La cererea ordonatorilor principali de credite ai bugetelor locale prin care se angajează să achite sumele decontate necuvenit prevăzute la alin. (9) și în care se menționează Ministerul Culturii și Identității Naționale ca beneficiar al sumelor și detaliile privind plata, directorii generali ai direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice/directorul general al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București/șefii de administrație ai administrațiilor județene ale finanțelor publice alimentează conturile acestora atât cu cote defalcate din impozitul pe venit, cât și cu sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale, până la nivelul sumelor solicitate pentru plata sumelor decontate necuvenit prevăzute la alin. (9).

(13) În termen de două zile lucrătoare de la data alocării sumelor, ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale prezintă unităților teritoriale ale Trezoreriei Statului documentele de plată prin care achită sumele decontate necuvenit, prevăzute la alin. (9), potrivit celor menționate în cerere.

(14) În cazul în care ordonatorii de credite nu prezintă documentele de plată în termenul prevăzut la alin. (13) sau în cazul în care acestea nu sunt întocmite potrivit destinației prevăzute la alin. (12), unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului au obligația să retragă din conturile bugetelor locale sumele aferente cotelor defalcate din impozitul pe venit, precum și sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale, care au fost alocate pe baza cererii, corespunzătoare documentelor de plată neprezentate sau întocmite eronat. Unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului au obligația să comunice de îndată ordonatorilor principali de credite ai bugetelor locale sumele care au fost retrase și motivele pentru care au fost retrase.

(15) Ministerul Culturii și Identității Naționale transferă beneficiarilor, la solicitarea acestora, sumele necesare finanțării realizării obiectivului de investiții, în baza contractului de finanțare prevăzut la alin. (1).

Art. 12. — Beneficiarii prevăzuți la art. 4 alin. (1) răspund, potrivit legii, de organizarea și derularea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții de bunuri/servicii/lucrări în conformitate cu prevederile legale privind achizițiile publice, de respectarea prevederilor legale privind aprobarea documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice, precum și de modul de utilizare a sumelor repartizate potrivit destinației pentru care au fost alocate.

Art. 13. — (1) Beneficiarii răspund de organizarea și derularea procedurilor de atribuire a contractelor de bunuri/servicii/lucrări, în conformitate cu prevederile legale, precum și de modul de utilizare a sumelor alocate de la bugetul de stat prin program potrivit destinației pentru care au fost alocate.

(2) Beneficiarii au obligația să transmită Ministerului Culturii și Identității Naționale documentele necesare monitorizării și finanțării prin program a obiectivelor de investiții și sunt responsabili pentru realitatea, exactitatea și legalitatea datelor prezentate.

Art. 14. — (1) Institutul Național al Patrimoniului gestionează fondurile destinate cercetării, expertizării și executării lucrărilor

de consolidare-restaurare și punere în valoare a monumentelor istorice, alocate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, pentru finanțarea monumentelor istorice înscrise în Lista monumentelor istorice și a celor care fac parte din categoriile de monumente istorice ansamblu sau sit aflate în proprietatea cultelor religioase recunoscute de lege, precum și monumentelor istorice aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat, finanțate de la bugetul de stat și/sau al autorităților administrației publice locale.

(2) Contractele de finanțare încheiate între Institutul Național al Patrimoniului și beneficiari în cadrul Programului național de restaurare a monumentelor istorice, aflate în derulare, se desfășoară potrivit dispozițiilor legale aflate în vigoare la data încheierii lor.

Art. 15. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 22 februarie 2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și Hotărârea Guvernului nr. 593/2011 privind organizarea și funcționarea Institutului Național al Patrimoniului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din data de 20 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se vor modifica în mod corespunzător.

Art. 16. — Alineatele (1) și (3) ale articolului 28 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 13 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 245/2001, cu modificările și completările ulterioare, se vor modifica și vor avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Prin excepție de la dispozițiile art. 12 alin. (2), evaluarea și selecția ofertelor culturale se realizează de către comisia alcătuită dintr-un număr par de experți independenți, precum și un membru desemnat de Ministerul Culturii și Identității Naționale, constituite la nivelul Administrației.

(3) Pentru activitatea depusă, membrii comisiilor de selecție și membrii comisiilor de soluționare a contestațiilor sunt remunerați, pe bază de convenții civile, încheiate în condițiile legii, cu excepția persoanei desemnate de către Ministerul Culturii și Identității Naționale.”

Art. 17. — Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 704 din 4 august 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 328/2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 40, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) Componenta comisiilor de selecție a proiectelor cinematografice se stabilește prin ordin al ministrului culturii și identității naționale, la propunerea Centrului Național al Cinematografiei, după consultarea uniunilor și asociațiilor din domeniul industriei cinematografice.”

2. La articolul 40, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Din componenta comisiilor de selecție a proiectelor cinematografice face parte și câte o persoană desemnată în cadrul Ministerului Culturii și Identității Naționale.”

3. La articolul 40, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Pentru activitatea desfășurată în cadrul comisiilor, pe perioada sesiunilor de concurs membrii acestora vor fi remunerați din bugetul Centrului Național al Cinematografiei, cu excepția persoanelor desemnate din cadrul Ministerului Culturii și Identității Naționale.”

4. La articolul 50, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. — (1) Hotărârea privind acordarea creditului direct pentru producție și dezvoltare de proiect poate fi contestată, în termen de 30 de zile de la anunțarea rezultatelor sesiunii de concurs, la Ministerul Culturii și Identității Naționale.”

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul culturii și identității naționale,
George Vladimir Ivașcu
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Paul Stănescu
Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 19 iulie 2018.
Nr. 76.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



MONITORUL
OFICIAL



5 948493 094968